

SERFŐZŐ SIMON

Láthatjuk

Fodor András naplóját olvasva

Nem kellett neked asztal,
megtette a térded is,
azon is lejegyezted,
amikre ügyet se vettek mások,
mint elpangó semmiségekre,
amik dehogyan voltak azok.

Mennyi sérelem szisszenéseire fölneszeltél,
meg-megrándulására léleknek, idegeknek,
amelyek mint égbe felnyúló gallyak
rándultak meg.

A szóközök hézagai közt beláthatunk az időbe,
mint ég alján felzúgó szalmatűzbe.
Sorsok hátsó udvarába beláthatunk.

Láthatjuk, akiket látnunk
életükben is érdemes volt,
s azokat, akik féltek a tolladtól,
de félhettek is,
s élniük is kár volt.